

[Simonsen.]

var glædeligt, hvis der kunne blive mulighed for her i sommerens løb at nå frem til et resultat, som kan give alle lønmodtagere sikkerhed for de opsparede feriepenge uden dermed at blive en administrativ kolos.

I øvrigt skal jeg anbefale at stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag og at stemme imod de af mindretallene stillede ændringsforslag, idet jeg i øvrigt håber, at det vil lykkes for arbejdsmarkedets parter at nå frem til enighed om en 4-ugers ferie så hurtigt, som det er muligt.

Jens Frandsen: Socialistisk folkeparti har stillet ændringsforslag, hvorefter alle lønmodtagere skulle inddrages under ferieloven, og socialdemokratiet har stillet ændringsforslag om, at de, der er ansat under medhjælperloven, skulle være under ferieloven. Jeg må hertil sige, at jeg finder, at de lønmodtagere, der er ansat under medhjælperloven, har forhold, der på ingen måde er dårligere end de forhold, alle andre lønmodtagere har. De har samme antal feriedage, de økonomiske vilkår er lige så gode som andres, og jeg mener i øvrigt også, at der kan være andre fordele herved. De får ferien, samtidig med at de optjener den. I øvrigt må man vel også tage med i sine betragtninger, at der, mig bekendt i hvert fald, ikke inden for dette område har været nogen misstemning over de forhold, man har. Arbejdsgiverne, landbo- og husmandsforeningerne, har givet udtryk for, at de vil meget nødig af med denne ordning, og jeg er ikke bekendt med, at medhjælperne i nogen grad er utilfredse med ordningen.

Selv om antallet af medhjælperne er svundet stærkt ind igennem de seneste år, finder jeg altså ikke nogen begrundelse for at gå væk fra et system, som de implicerede er godt tilfredse med, og som de ikke ønsker ændret.

Vi har i betænkningen understreget, at der kan være visse problemer navnlig for de kvindelige medhjælperne, der er ansat på institutioner, og har her bedt arbejdsministeren om at undersøge noget nøjere, hvorledes man kunne tænke sig eventuelle ændringer her. Jeg tror, at der på dette område nok kan være nogle problemer, som trænger til, at man kigger nærmere på dem med henblik på en rettelse. Vi må altså stemme imod

ændringsforslagene om at udvide kredsen af personer under ferieloven.

Vi må ligeledes stemme imod ændringsforslagene om udvidelsen af ferien til 4 uger og en feriegodtgørelse på 10 pct. Der er ikke nogen grund til, at jeg skal gå nærmere ind i en argumentation herfor. Jeg kan nøjes med at henvise til det, jeg sagde ved første behandling. Jeg mener ikke, at situationen er ændret. Jeg har vel lagt mærke til, at LO nu i de ønsker eller krav, de har til en kommende overenskomst, har dette med, at man vil udvide ferien til 4 uger. Jeg synes, at arbejdsmarkedets parter må forhandle om dette; jeg føler mig ikke overbevist om, at alle lønmodtagere stærkest ønsker at få en længere ferie. Der kan godt være en hel række imellem, som måske vil ønske andre forbedringer, hvor det kunne være muligt. Jeg mener ikke, at vi her skal vælge, hvad de skal komme frem til.

Jeg har ikke særlig meget mere, jeg mener at behøve at sige. Ændringsforslaget fra arbejdsministeren om, at der ikke kan holdes ferie i en opsigelsesperiode, medmindre lønmodtagerne er indforstået hermed, kan vi tiltræde, ligesom vi kan tiltræde ændringsforslaget om en ligestilling i henseende til ferieoptjening i sygdoms- og skadeprio-

der. Jeg kan med disse ord anbefale de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag og at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af mindretallene.

Valbak: Der foreligger her ved anden behandling 3 sæt ændringsforslag at tage stilling til. For det første er det mindretalsforslagene om en udvidelse af lovens område ud over den udvidelse, som er foreslået i ministerens forslag. For det andet drejer det sig om mindretalsforslagene om feriens længde og de konsekvensforslag, som følger heraf. For det tredje drejer det sig om nogle ændringsforslag stillet af ministeren.

Hvad angår udvidelsen af lovens område ud over ministerens forslag, ja, så er det særlig medhjælperne, der har været og er i fokus. Jeg vil erindre om, at ved første behandling her i salen anbefalede jeg, at vi ikke behandlede denne sag på principrystrisk vis, men at vi derimod tog praktisk på tingene og så på, hvad der talte pro et contra. Hvordan er det så i praksis? Der er en